

paa dette, medmindre der skulde blive en særlig Anledning dertil. Jeg vil imidlertid haabe, at vi her i vort Land nu staa noget anderledes, end man staaar de fleste andre Steder. Danmark adskiller sig jo i overordentlig mange Henseender fra andre Lande, man siger bl. a. derved, at vor Befolkning er mere intelligent og mere oplyst. Det kan være, at der er lidt Overdrivelse deri, men det er jo sikkert nok, at vi i vore økonomiske Forhold staa adskilligt bedre end i mange andre Lande, nemlig særlig i den Henseende, at vi ikke have saa mange Storbesiddere og derigennem heller ikke have et saa kolossalt Proletariat — hvilket jo er den modsatte Side af Forholdet — som man har i mange andre Lande, men dernæst fordi jeg mener, at vor Stilling for Øjeblikket er ganske særlig gunstig. Vi have efter en Menneskealders haard Kamp naaet det Resultat, at Befolkningens Flertal har faaet sine Ønsker opfyldte, derigennem at det har faaet sine Mænd ind paa Regeringspladserne, de Mænd, der have kæmpet med for Demokratiets Sag gennem Aar, kæmpet med paa det Program, at det, det gjaldt om i Politik, var at lette Byrderne for de smaa, at gøre Livet saa lyst og hyggeligt, som det var muligt for alle Samfundsborgere, kæmpe for, at Staten ikke var en Klassestat, ikke var en enkelt Klases Domæne, saaledes som man har været ret tilbøjelig til at opfatte det, f. Eks. saa længe Højre dannede Regeringsmagten, saa længe det var Højre, der, som de velhavendes Repræsentanter, sad paa Pengekassens Laag og passede paa. De gik kun ned, naar der enten skulde Penge ud til de velhavende selv eller til deres Ønsker og Formaal, eller ogsaa naar de skulde have Smaamændene til at putte flere Penge i Kassen, men naar der blev banket paa fra de besiddelsesløses Side, sad man fast paa Laaget og sagde, at der havde de ikke noget at gøre, det var ikke den Vej, de skulde. Anderledes forholder det sig med Venstre, der netop har gjort det til sit Program, og jo særlig har udtalt det efter Systemskiftet, at man vil skabe og føre en Tillidens Politik, at man vil tage Hensyn til alle Sider i Befolkningen. Derfor er det med Tillid og Fortrøstning, at Arbejderne gennem de socialdemokratiske Repræsentanter her henvende sig til den danske Rigsdag og Regering i Øjeblikket med Forslag om at foretage Handlinger, sigtende til at støtte Arbejderne i deres Kamp mod Arbejdsløsheden. Det vilde sikkert ogsaa være en smuk Julegave at

give den store Befolkning, hvis det kunde lyde ud over Landet, netop nu i disse Dage: Nu kan man virkelig se, at der er sket et Systemskifte. Hidtil har man fornemt afvist Arbejderne, naar de bade om Hjælp til dette Formaal, nu blæser Vinden fra en anden Kant, nu føler det regerende Parti og Regeringen det som sin Opgave ogsaa at tage Hensyn til disse Ønsker, der hidtil have lydt for døve Øren. Og der er virkelig stor Anledning til at tage Hensyn til Kravet og Ønsket om at komme Arbejderklassen til Hjælp i Øjeblikket i Anledning af Arbejdsløsheden. Vi have fremsat to Forslag, fordi vi maatte gaa ud fra, at det første Forslag vilde man efter dets hele Indhold ikke kunne faa til at virke straks, det er et organisk Lovforslag, der naturligvis maatte gennemarbejdes og forhandles om med Regeringen, inden man kunde vente at faa det igennem, hvorimod det andet Forslag om Foranstaltninger i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed er et Forslag, der er nogenlunde godt kendt og i hvert Fald ikke kræver noget nyt Organ. Det gaar jo ud paa at yde, naar der anmodes derom, til de fattiges Kasse i Kommunerne eller til Københavns Kommunalbestyrelse et Bidrag af indtil 25 Øre, og den Bemyndigelse gælder kun for indeværende Finansaar. Endvidere giver den Regler for, at den Hjælp, der ydes herefter, ikke betragtes som Fattighjælp. Bestemmelsen er nødvendig, da Beløbet i København jo skulde forvaltes af Kommunalbestyrelsen, der ikke har nogen fri Fattigkasse, og den Hjælp, der ydes af Kommunalbestyrelsen, derfor ellers vilde være at betragte som Fattighjælp. Endvidere indeholder Forslagets § 3 en Bestemmelse om, at hvis der er enkelte Kommuner, — og det er der selvfølgelig, heldigvis maaske ikke saa faa af — som ikke ville have Brug for eller ikke ville benytte denne Statsunderstøttelse, maa andre Kommuner maaske kunne faa godt af det Overskud, der mulig fremkommer, hvis det viser sig, at Arbejdsløsheden i disse Kommuner er særlig stor endnu ved Udgangen af Februar Maaned. Endelig bemyndiger § 4 Finansministeren til at laane 2 Mill. Kr. ud til Kommunerne til Iværksættelse af kommunale Arbejder, et Beløb, der skulde tilbagebetales i Løbet af 5 Aar og forrentes med 3 pCt.

Det er altsaa disse to Forslag, af hvilke det, jeg nu har refereret, vil kunne sættes i Værk straks, saasnt det er vedtaget, som vi tillade os at anbefale til det høje Ting. Naar man saa vil spørge: Ja,